

Okresní soud v Českých Budějovicích
 dne 19. 5. 2009
 trestní soud v Českých Budějovicích
 dne 8. června 2009

ČESKÁ REPUBLIKA

OKRESNÍ SOUD, České Budějovice		Příloha
DOŠLO - 4 - 06 - 2009		
.....		rubrik

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 19.5.2009 v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Štíchy a soudců JUDr. Marie Dvořáčkové a JUDr. Petry Kubové v trestní věci obžalovaných T. U. , nar. , nar. , nar. , nar. , pro trestný čin ohrožování zdraví závadnými potravinami a jinými potřebami podle § 193 odst. 1 tr. zák., o jejich odvoláních proti rozsudku Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 15.7.2008, č.j. 32 T 21/2008-1151, t a k t o :

K odvolání všech obžalovaných se napadený rozsudek podle § 258 odst. 1 písm. d) tr. řádu v celém rozsahu zrušuje a podle § 259 odst. 3 tr. řádu se znovu rozhoduje tak, že

Obžalované

1) T. U. ,

nar. ,
 t.č. na mateřské dovolené,
 trvale bytem

a

2) I. L. ,

roz. B. ,
 nar. ,
 obchodní zástupkyně firmy Prima Group a.s., se sídlem ve Nezamyslicích u Prostějova,
 trvale bytem

se podle § 226 písm. b) tr. řádu zprošťují obžaloby státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Českých Budějovicích ze dne 18.2.2008, sp.zn. Zt 1295/2005

a obžalovaný

3) R [REDACTED] R [REDACTED]

nar. [REDACTED] v [REDACTED]
oblastní manager firmy Ahold Czech Republic, a.s.
trvale bytem [REDACTED]

se podle § 226 písm. a) tr. řádu zprošťuje obžaloby státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Českých Budějovicích ze dne 18.2.2008, sp.zn. Zt 1295/2005

pro skutek spočívající v tom, že

obžalovaná T [REDACTED] U [REDACTED] měla

v období 19.4.2005 do 31.8.2005 v Českých Budějovicích jako zástupce vedoucí oddělení lahůdek a od 1.9.2005 nejméně do 8.9.2005 jako vedoucí oddělení lahůdek provozovny bývalé společnosti Julius Meinl a.s. v Českých Budějovicích, Lannova 22, se záměrem minimalizovat finanční ztráty vznikající odpisy neprodejného zboží opakovaně nařizovat prodávákám úseku lahůdky, maso, dopek, aby potraviny s prošlým datem použitelnosti, potraviny, které již zapáchaly, byly oslzlé, nebo zaplísňené, zejména sýry a různé druhy uzenin, po okrájení, či po namočení v octovém roztoku, vrátily zpět do prodeje, sama pak opakovaně přikazovat prodávákám, aby takové potraviny prodávaly poté, co je sama senzoricky upravila omytím v octovém roztoku, či okrájením oschlých či plesnivých částí, když takovým jednáním měla uvádět do prodeje potraviny zdravotně závadné, jejichž požití mohlo vést k poškození zdraví jejich konzumentů z důvodu možného onemocnění *bacilární dizentérií, botulismem, bakteriální enterotoxikózou, průjmovými onemocněními, salmonelózou či mykotoxikózou*,

2) obžalovaný R [REDACTED] R [REDACTED] měl

v období nejméně od měsíce března 2005 nejméně do 8.9.2005 v Českých Budějovicích jako regionální manažer bývalé společnosti Julius Meinl a.s. se sídlem Praha 8, do jehož kompetence spadala i provozovna společnosti Julius Meinl a.s. v Českých Budějovicích, Lannova 22, se záměrem minimalizovat finanční ztráty vznikající odpisy neprodejného zboží nařizovat, aby v prodejně lahůdek byly prodávány potraviny s prošlým datem použitelnosti, potraviny, které zapáchaly, byly oslzlé, či zaplísňené, zejména sýry a různé druhy uzenin, které po jejich omytí v octovém roztoku či okrájení byly vráceny do prodeje, když požití takových potravin mohlo vést k poškození zdraví jejich konzumentů z důvodu možného onemocnění *bacilární dizentérií, botulismem, bakteriální enterotoxikózou, průjmovými onemocněními, salmonelózou či mykotoxikózou*,

3) obžalovaná I [REDACTED] L [REDACTED] měla

v období od měsíce března 2005 nejméně do 8.9.2005 v Českých Budějovicích jako pomocník manažera R [REDACTED] R [REDACTED] pracovně zařazena jako vedoucí úseku lahůdek v Plzni, a od 1.7.2005 jako regionální manažerka bývalé společnosti Julius Meinl a.s. se

sídlem Praha 8, se záměrem minimalizovat finanční ztráty vznikající odpisy neprodejného zboží opakovaně nařizovat, aby v prodejně lahůdek byly dávány do prodeje potraviny s prošlým datem použitelnosti, potraviny, které již zapáchaly, byly oslzlé, či zaplísňené, zejména sýry a různé druhy uzenin, které byly vráceny do prodeje po jejich omytí v octovém roztoku, či okrájení, sama pak opakovaně přikazovat prodavačkám, aby takové potraviny daly na prodejní pult úseku lahůdek poté, co je sama senzoricky upravila např. omytím v octovém roztoku, když požití takových potravin mohlo vést k poškození zdraví jejich konzumentů z důvodu možného onemocnění *bacilární dizentérií, botulismem, bakteriální enterotoxikózou, průjemovými onemocněními, salmonelózou či mykotoxikózou,*

t e d y

obžalovaní měli mít na prodej úmyslně potraviny, jejichž použití nebo užití k obvyklému účelu, je nebezpečné lidskému zdraví,

t í m   s p á c h a t

trestný čin ohrožování zdraví závažnými potravinami a jinými potřebami podle § 193 odst. 1 tr. zákona,

neboť v případě obžalovaných T. [redacted] U. [redacted] a I. [redacted] v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem,

a v případě obžalovaného R. [redacted] R. [redacted] nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž byl obžalovaný stíhán.

O d ů v o d n ě n í :

Napadeným rozsudkem byli obžalovaní T. [redacted] U. [redacted], R. [redacted] R. [redacted] a I. [redacted] uznáni vinnými ze spáchání trestného činu ohrožování zdraví závažnými potravinami a jinými potřebami podle § 193 odst. 1 tr. zák., za což byl každému z nich uložen trest odnětí svobody v trvání šestnácti měsíců, jehož výkon byl podle § 58 odst. 1 tr. zák. a § 59 odst. 1 tr. zák. podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání třicet dva měsíců. Jako další trest byl obžalovaným uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu vedoucí funkce na úseku výroby a distribuce potravinářského zboží a to na dobu tří let.

Dle skutkových zjištění soudu nalézacího se obžalovaní dopustili jednání spočívající v tom, že

1) obžalovaná T. [redacted] U. [redacted]

v období 19.4.2005 do 31.8.2005 v Českých Budějovicích jako zástupce vedoucí oddělení lahůdek a od 1.9.2005 nejméně do 8.9.2005 jako vedoucí oddělení lahůdek provozovny bývalé společnosti Julius Meinl a.s. v Českých Budějovicích, Lannova 22, se záměrem minimalizovat finanční ztráty vznikající odpisy neprodejného zboží opakovaně nařizovala prodavačkám úseku lahůdky, maso, dopek, aby potraviny s prošlým datem použitelnosti, potraviny, které již zapáchaly, byly oslzlé, nebo zaplísňené, zejména sýry a různé druhy uzenin, po okrájení, či po namočení v octovém roztoku, vrátily zpět do prodeje, sama pak opakovaně přikazovala

prodavačkám, aby takové potraviny prodávaly poté, co je sama senzoricky upravila omytím v octovém roztoku, či okrájením oschlých či plesnivých částí, když takovým jednáním uváděla do prodeje potraviny zdravotně závadné, jejichž požití mohlo vést k poškození zdraví jejich konzumentů z důvodu možného onemocnění *bacilární dizentérií, botulismem, bakteriální enterotoxikózou, průjemovými onemocněními, salmonelózou či mykotoxikózou*,

2) obžalovaný R. [REDAKCE]

v období nejméně od měsíce března 2005 nejméně do 8.9.2005 v Českých Budějovicích jako regionální manažer bývalé společnosti Julius Meinl a.s. se sídlem Praha 8, do jehož kompetence spadala i provozovna společnosti Julius Meinl a.s. v Českých Budějovicích, Lannova 22, se záměrem minimalizovat finanční ztráty vznikající odpisy neprodejného zboží nařizoval, aby v prodejně lahůdek byly prodávány potraviny s prošlým datem použitelnosti, potraviny, které zapáchaly, byly oslzlé, či zaplísňené, zejména sýry a různé druhy uzenin, které po jejich omytí v octovém roztoku či okrájení byly vráceny do prodeje, když požití takových potravin mohlo vést k poškození zdraví jejich konzumentů z důvodu možného onemocnění *bacilární dizentérií, botulismem, bakteriální enterotoxikózou, průjemovými onemocněními, salmonelózou či mykotoxikózou*,

3) obžalovaná I. [REDAKCE]

v období od měsíce března 2005 nejméně do 8.9.2005 v Českých Budějovicích jako pomocník manažera R. [REDAKCE] pracovníčně zařazena jako vedoucí úseku lahůdek v Plzni, a od 1.7.2005 jako regionální manažerka bývalé společnosti Julius Meinl a.s. se sídlem Praha 8, se záměrem minimalizovat finanční ztráty vznikající odpisy neprodejného zboží opakovaně nařizovala, aby v prodejně lahůdek byly dávány do prodeje potraviny s prošlým datem použitelnosti, potraviny, které již zapáchaly, byly oslzlé, či zaplísňené, zejména sýry a různé druhy uzenin, které byly vráceny do prodeje po jejich omytí v octovém roztoku, či okrájení, sama pak opakovaně přikazovala prodavačkám, aby takové potraviny daly na prodejní pult úseku lahůdek poté, co je sama senzoricky upravila např. omytím v octovém roztoku, když požití takových potravin mohlo vést k poškození zdraví jejich konzumentů z důvodu možného onemocnění *bacilární dizentérií, botulismem, bakteriální enterotoxikózou, průjemovými onemocněními, salmonelózou či mykotoxikózou*.

Proti tomuto rozsudku podali ihned po jeho vyhlášení odvolání všichni obžalovaní s tím, že opravné prostředky byly písemně odůvodněny prostřednictvím jejich obhájců. Odvolání obžalované T. [REDAKCE] U. [REDAKCE] bylo směřováno jak do výroku o vině, tak do výroku o uloženém trestu. Obžalovaná namítala, že napadený rozsudek je založen na chybném výkladu hmotného práva, na nelogickém a iracionálním hodnocení provedených důkazů s tím, že napadený rozsudek trpí také závažnými formálními vadami. Obžalovaná uvedla, že již podaná obžaloba trpěla nedostatky, neboť byla porušena jedna ze základních zásad trestního řízení a to zásada obžalovací. Trestní řád, dle jejího názoru, vyžaduje, aby skutek, pro nějž je obžalovaný stíhán, byl vymezen místem, časem a způsobem jeho spáchání, popř. jinými skutečnostmi, pokud je jich třeba k tomu, aby skutek nemohl být zaměněn s jiným. V podané obžalobě však nebyla specifikována jediná potravina druhem, datem výroby, výrobcem, datem minimální trvanlivosti či datem použitelnosti a objektivním popisem jejího stavu, stejně tak nebyla identifikována jediná osoba, které měly být ze strany obžalované dávány pokyny k nakládání s takovými potravinami. S ohledem na tyto výtky má obžalovaná za to, že okresní soud neměl vůbec o podané obžalobě jednat a mělo být postupováno v souladu s § 314c odst. 1 tr. řádu ve spojení s § 188 odst. 1 písm. e) tr. řádu a věc vrácena státnímu zástupci k došetření. Obžalovaná dále poukázala na vady výrokové části napadeného rozsudku, neboť pokud má být obžalovaná uznána vinnou trestným činem podle § 193 odst. 1 tr. zák., vyžaduje se, aby skutek, kterého se měla dopustit, byl vymezen místem, časem i způsobem spáchání, včetně uvedení všech zákonných znaků i těch, které odůvodňují použití určité trestní sazby. Zákonným znakem trestného činu ohrožování zdraví závažnými potravinami a jinými potřebami podle § 193 odst. 1 tr. zák., je mj. to, že obžalovaná má na prodej potraviny, jejichž užití je nebezpečné lidskému zdraví. Ve výrokové části napadeného rozsudku však okresní soud konstatuje, že jednání, kterého se měla obžalovaná dopustit, se týkalo potravin zdravotně závažných. Obžalovaná má za to, že mezi zdravotní závažností

potravin a její nebezpečností lidskému zdraví je diametrální rozdíl, když tyto pojmy nelze směřovat, neboť ne každou potravinu, kterou je dle potravinového práva nutno považovat za potravinu zdravotně závadnou, nelze zároveň považovat za potravinu nebezpečnou lidskému zdraví. Pojem zdravotně závadná potravina je pojmem širším a pojmem nadřazeným pojmu potravina nebezpečná lidskému zdraví, a proto každá potravina nebezpečná lidskému zdraví je zároveň potravinou zdravotně závadnou, opačné pravidlo však platit nemůže. Okresní soud sice v odůvodnění napadeného rozsudku podrobně rozebral právní úpravu platnou na úseku potravinářství v době rozhodování této věci. Nutno zdůraznit, že žádné z citovaných ustanovení nehovoří o potravinách nebezpečných lidskému zdraví, tato ustanovení se zabývají výkladem pojmů zdravotně závadné či zdravotně nezávadné potraviny. Soud prvního stupně přesto z těchto právních předpisů ve spojení s výpovědí MVDr. C. [redacted] dovodil, že potraviny popsané jednotlivými svědkyněmi – prodavačkami byly zdravotně závadné a tudíž nebezpečné lidskému zdraví. Obžalovaná uzavírá, že pokud okresní soud neprovedl žádný důkaz, který by prokazoval nikoliv zdravotní závadnost, ale nebezpečnost konkrétní, v předmětné prodejně prodávané potraviny lidskému zdraví, nemohl rozhodnout odsuzujícím rozsudkem, neboť porušil jednu ze základních zásad ovládající trestní řízení, tj. zásadu materiální pravdy. Jediným vodítkem pro posouzení eventuální nebezpečnosti potravin pro lidské zdraví byla pro okresní soud kontrola provedená Státní zemědělskou a potravinářskou inspekcí v Táboře (dále jen SZPI), avšak u vzorků, které byly dne 8.9.2005 odebrány na předmětné provozovně a odeslány k mikrobiologickému rozboru, nebyla nebezpečnost lidskému zdraví zjištěna. Okresní soud se v odůvodnění napadeného rozsudku omezuje toliko na sdělení, že kontrola byla provedena nedostatečně, aniž by se vypořádal s faktem, že tato byla vedena ve spolupráci se svědkyní Z. [redacted] H. [redacted], že jmenovaná svědkyně označovala inspektorům potraviny, na které se mají zaměřit. Pokud by se obžalovaná měla dopouštět jednání, za které byla okresním soudem odsouzena, musela by SZPI při návodu ze strany této svědkyně zjistit úplně jiné skutečnosti, než které na provozovně byly fakticky zjištěny. Pokud by okresní soud při hodnocení důkazů zachoval základní principy logiky, nemohl dospět k závěru o vině obžalované, neboť ani ze strany SZPI, která provedla kontrolu zaměřenou na konkrétní potraviny označené svědkyní Z. [redacted] H. [redacted] nebyly zjištěny po provedení laboratorních rozborů v prodeji žádné potraviny nebezpečné lidskému zdraví, a proto závěr o nebezpečnosti potravin pro lidské zdraví nemůže, dle přesvědčení obžalované, učinit ani okresní soud, který nemá navíc ani potřebné odborné znalosti pro takové posouzení. Zmíněný nedostatek nezbytných odborných znalostí v tomto případě nemůže být odstraněn ani podrobnou výpovědí MVDr. C. [redacted] která se vyjadřovala k pojmům jako je „oslizlost a zápach“, ani znaleckým posudkem podaným MVDr. Ing. K. [redacted] H. [redacted] CSc., který byl okresním soudem vyhodnocen jako důkaz podpůrný a vedlejší. Obžalovaná považovala za nezbytné vyjádřit se také k tomuto důkazu a má za to, že podaný znalecký posudek je nezákonný, ustanovený znalec je podjatý vzhledem k jeho předchozímu znaleckému posudku s tím, že ačkoli byly tyto okolnosti tvrzeny obžalovanou již v průběhu hlavního líčení, okresní soud se jimi nezabýval a v odůvodnění napadeného rozsudku se s nimi nevypořádal a nikterak se k nim nevyjádřil. K vadám podaného znaleckého posudku obžalovaná uvedla, že jako znalec k jeho podání měl být ustanoven doktor humánní medicíny, nikoli doktor veterinární medicíny jako v tomto případě. Nedostatek odbornosti znalce se dle obžalované projevil mj. i tím, že znalec ve znaleckém posudku uvedl, že jedním v úvahu přicházejících onemocnění po konzumaci potraviny, o nichž se vyjadřovaly svědkyně, je hepatitida typu A. Přestože soud prvního stupně z výpovědi svědkyně MVDr. C. [redacted] i ze zprávy MUDr. S. [redacted] CSc. zjistil, že tento závěr není správný, omezil se toliko na vypuštění tohoto onemocnění z výrokové věty, aniž by se blíže s těmito nedostatky v odůvodnění napadeného rozsudku vypořádal, přičemž dle názoru obžalovaného tento důkaz neměl být vůbec připuštěn. Za další vadu znaleckého posudku obžalovaná považuje fakt, že tento je toliko spekulativní, neboť

znalec neměl možnost zkoumat jedinou potravinu, o níž svědkyně vypovídaly, a proto vůbec neměl v souladu s platnými právními předpisy znalecký posudek vypracovávat. Znalec neměl žádné validní informace o druhu zmiňovaných potravin, o tom, jak dlouho měly být potraviny po datu použitelnosti či datu minimální trvanlivost, neměl k dispozici výsledky laboratorních testů a vycházel toliko ze subjektivního vnímání výpovědi jednotlivých svědkyň. Znalec se dokonce uchýlil též k hodnocení těchto svědeckých výpovědí, což mu zásadně nepřísluší. Z podaného znaleckého posudku je dále zjevné, uvedla obžalovaná, že znalec a priori vycházel z pravdivosti skutečností popsaných v opatření policejního orgánu ze dne 13.6.2007, což znalec následně i přiznal, neboť před podáním dalšího znaleckého posudku se seznámil s posudkem, který ve věci vypracoval již dříve. Tento prvotní znalecký posudek byl zpracován na základě úředních záznamů o podaných vysvětleních jednotlivých osob – prodavaček, když tyto úřední záznamy založené ve spisu nejsou procesně použitelné, a z toho obžalovaná vyvozuje, že celý znalecký posudek se jeví býti nevěrohodným a nepoužitelným, odkazuje též na nález Ústavního soudu ČR, sp. zn. III. ÚS 346/2001.

Rozsáhlou část podaného opravného prostředku věnovala obžalovaná rozboru provedených důkazů, zejména výpovědi svědkyň slyšených jak v přípravném řízení, tak v řízení před soudem, když má za to, že soud prvního stupně se nevypořádal s rozpory mezi výpověďmi těchto svědkyň, ačkoliv v souladu s platnou právní úpravou je právě povinností okresního soudu uvést, jakými úvahami se při rozhodování věci řídil, a to především při hodnocení důkazů, které jsou ve vzájemném rozporu. Obžalovaná zejména zdůraznila výpověď svědkyně Z. H., když dle jejího názoru okresní soud zcela pominul její angažovanost v celé věci, že to byla ona, která podala podnět k SZPI následně poté, kdy dne 1.9.2005 bylo rozhodnuto, že funkci vedoucí úseku lahůdek bude vykonávat právě obžalovaná. Okresní soud se vůbec nezabýval okolnostmi provedené kontroly SZPI dne 8.9.2005, kdy před provedením této kontroly se kontroloři sešli právě s touto svědkyní a domluvili podrobnosti kontroly, že svědkyně byla přítomna na pracovišti v době, kdy byla kontrola prováděna, že to byla právě ona, která upozorňovala kontrolory na jednotlivé potraviny, které později byly předmětem mikrobiologických rozborů. Dále obžalovaná poukázala na nedostatečnost skutkových zjištění soudu okresního ve vztahu k vymezení doby, kdy se údajně měla dopouštět trestného činu. Soud prvního stupně vymezil období spáchání trestného činu obžalovanou obdobím od 19.4.2005 do 8.9.2005, přičemž první datum koresponduje s datem nástupu na předmětnou provozovnu a konečné datum koresponduje s datem provedení kontroly ze strany SZPI. Žádný z provedených důkazů však okresnímu soudu nedal vodítko k tomu, aby vymezil dobu spáchání trestného činu obžalovanou tak, jak bylo učiněno. Dle názoru obžalované bylo takovým postupem porušeno její právo na spravedlivý proces, neboť obžalované bylo upřeno právo na obhajobu. Pokud by soud vymezil stíhaný trestný čin v souladu s požadavky trestního řádu, musel by jej vymezit ve vztahu k jednotlivým prodavačkám konkrétními daty a konkrétními potravinami, jichž se mělo údajně jednání obžalované týkat. Pouze v takovém případě by bylo právo obžalované na obhajobu zaručeno, a ona by jej též efektivně využila, mohla by navrhnout důkazy, jimiž by prokázala, že v předmětnou dobu byla např. práce neschopná, že čerpala dovolenou, že v rozhodný den ani pokyn prodavačkám dát nemohla, neboť se na provozovně nevyskytovala, popř. v konkrétní dobu specifikovaná potravina na provozovně též nebyla apod. Vzhledem k tomu, že okresní soud připustil projednání vágně pojaté obžaloby a stejnou vágností zatížil i odsuzující rozsudek, odepřel obžalované ústavně jí dané právo na spravedlivý proces, včetně práva na obhajobu. Obžalovaná se domnívá s ohledem na výše uvedené, že soud okresní veškeré skutečnosti vyplývající z provedeného trestního řízení hodnotil toliko v její neprospěch, aniž by zároveň pro soudem učiněný závěr o skutkovém stavu existovaly potřebné důkazy. Obžalovaná dále poukazovala též na délku probíhajícího trestního řízení,

která přesáhla dobu tří let, což je s ohledem na lhůty vymezené trestním řádem nemyslitelné. Obžalovaná shrnula, že okresní soud napadeným rozsudkem zásadním způsobem porušil celou řadu zásad ovládajících trestní řízení, včetně zásad primárních jako je zásada materiální pravdy, zásada in dubio pro reo, zásada obžalovací, přičemž při kumulaci jednotlivých pochybení okresního soudu bylo právo obžalované na spravedlivý proces co do svého ústavně zaručeného obsahu podstatně zredukováno a bylo nepřipustně omezeno i právo obžalované na obhajobu. Obžalovaná navrhl, necht' je krajským soudem napadený rozsudek zrušen a necht' je krajským soudem rozhodnuto tak, že se obžalovaná zprošťuje obžaloby.

Obžalovaný R. [REDAKCE] R. [REDAKCE] prostřednictvím svého obhájce odůvodnil podané odvolání následujícím způsobem. Jednak má za to, že byla porušena zásada obžalovací, neboť skutek tak, jak je popsán v podané obžalobě, není totožný se skutky, pro které bylo zahájeno jeho trestní stíhání. Dále poukázal zejména na neurčitost a nepřezkoumatelnost skutku popsaného ve výrokové části napadeného rozsudku, neboť tento byl vymezen pouze obecně a neurčitě. Ačkoli byla jeho vina okresním soudem shledána, nebylo jednoznačně určeno, kterým osobám měl dávat pokyny specifikované ve výrokové části rozsudku, jakých potravin se takové pokyny měly týkat, jakož i závěr, že takové potraviny byly nebezpečné lidskému zdraví. Při tomto zcela obecném vymezení skutku, které bylo zvoleno okresním soudem (zjevně z důvodu absence věrohodných konkrétních skutkových zjištění) nemá obžalovaný naprosto žádnou možnost se hájit např. tím, že určitá konkrétní potravina vůbec v prodeji nebyla, že pokyn k jejímu prodeji nedal, že taková potravina nabízená k prodeji nebyla zdravotně závadná způsobem předvídaným trestním zákonem apod. Obžalovaný dále namítal, že se okresní soud nevypořádal se všemi provedenými důkazy a důkazy, které měl vyhodnotit ve prospěch obžalovaných, vyhodnotil v jejich neprospěch či je vůbec nevzal v úvahu. Jedinou plně prokázanou okolností je to, že SZPI v provozovně provedla kontrolu (s výraznou pomocí stěžovatelky – svědkyně Z. [REDAKCE] H. [REDAKCE], při které ani přes veškeré vynaložené úsilí nebylo nalezeno ani minimální množství jakékoliv potraviny, jejíž nabízení k prodeji by mohlo naplňovat skutkovou podstatu žalovaného trestného činu. Tato skutečnost dle názoru obžalovaného není toliko absencí usvědčujícího důkazu, ale jde o důkaz vylučující, že by takový trestný čin byl v provozovně kýmkoliv spáchán, což zejména zpochybňuje tvrzení slyšených svědkyň. Okresní soud vícekrát zmínil postup SZPI, opomněl však jednoznačně prokázaný fakt, že SZPI vydala po provedené kontrole zcela nepravdivé tiskové prohlášení, v němž uvedla, že kontrolou byl zjištěn prodej zdravotně závadných potravin, když takové tiskové prohlášení se stalo základem pro mediální štvanici na obžalované a ovlivnilo též následné trestní řízení v neprospěch obžalovaných. Obžalovaný dále poukázal, že okresní soud odsuzující výrok opřel o výpovědi většiny svědkyň prodavaček – které vypovídaly se značným časovým odstupem od doby údajného spáchání trestného činu, jejich výpovědi se výrazně odlišovaly, některé z těchto svědkyň nedokázaly uvést přesnější časové údaje, přesně identifikovat údajně zdravotně závadné potraviny apod. Některé závěry soudu okresního ohledně věrohodnosti těchto svědkyň neodpovídají obvyklým zásadám logiky, eventuálně skutkovým zjištěním. Obžalovaný namátkou zmiňuje stranu 9 napadeného rozsudku, kdy okresní soud shledal jako nelogické, pokud by svědkyně Z. [REDAKCE] H. [REDAKCE] usilovala o vedoucí místo, jak tvrdila obhajoba, neboť by jistě nepodávala podnět k šetření k SZPI, a z tohoto důvodu shledal její výpověď jako věrohodnou. Zcela logické ovšem naopak je, že uvedená svědkyně podala podnět na SZPI ihned poté, co se dozvěděla, že vedoucí prodejny se stala právě obžalovaná T. [REDAKCE] U. [REDAKCE]

Pokud jde o právní kvalifikaci skutku, kterého se měl obžalovaný dopustit, uvedl k tomu, že se s tímto nehodlá ztotožnit. Jak obžaloba, tak okresní soud víceméně automaticky považují každou zdravotně závadnou potravinu ve smyslu zákona o potravinách za

nebezpečnou lidskému zdraví, jejíž nabízení k prodeji splňuje zákonné znaky skutkové podstaty trestného činu podle § 193 odst. 1 tr. zák. Pokud by tomu tak skutečně mělo být, nebylo by možno rozlišit, kdy se ještě jedná o správní delikt a kdy se již jedná o trestný čin. Dle názoru obžalovaného je kritériem vždy konkrétní stupeň nebezpečnosti věci pro společnost, jakož i formální znak nebezpečnosti konkrétní potraviny pro lidské zdraví při jejím užití k obvyklému účelu, který musí být jednoznačně prokázán. Lze souhlasit s tím, že každá potravina, která je zdravotně závadná ve smyslu administrativních předpisů, a kterou nelze prodávat, je nebezpečná lidskému zdraví v obecném smyslu. Pro trestněprávní odpovědnost konkrétní osoby, respektive obžalovaného, je však třeba prokázat, že takové nebezpečí u konkrétní potraviny skutečně (nejen nepatrnou měrou) hrozí, což jistě nelze tvrdit bez individuální identifikace konkrétní potraviny, o níž se něco takového tvrdí, přičemž bez jejího fyzického odborného posouzení musí jít vždy toliko o více či méně pravděpodobný dohad. Na závěr obžalovaný polemizoval s hodnocením výpovědi svědkyně L. Ch. tak, jak vyložil okresní soud na straně 4 napadeného rozsudku. Podle něj měla tato svědkyně uvést, že pokyny k údajnému omývání párků či klobás měla obdržet též od obžalovaného. Dle obžalovaného však tato svědkyně v přípravném řízení neuvedla k tomuto obžalovanému nic závadného a při hlavním líčení nejprve uvedla, že si nepamatuje, jaké pokyny dával obžalovaný a následně vypověděla, že obžalovaný dával toliko pokyny ke stažení problematických potravin z nabídky a k jejich odepsání a likvidaci. Dle názoru obžalovaného taková výpověď nijak neprokazuje, že by obžalovaný nařizoval prodej zdravotně závadných potravin, ale naopak to, že se snažil takovému postupu bránit. Takový důkaz prokazuje pravý opak toho, co tvrdí soud okresní. Obžalovaný poukazuje, že ani z výpovědí dalších ve věci slyšených svědkyň nevyplývá nic, co by dostatečně odůvodňovalo skutková zjištění soudu ve vztahu k tomuto obžalovanému. Obžalovaný navrhl, nechť je napadený rozsudek v potřebném rozsahu zrušen s tím, že krajský soud rozhodne tak, že se obžalovaný zprošťuje podané obžaloby podle § 226 písm. a) tr. řádu.

Obžalovaná I. L. prostřednictvím obhájce k důvodům svého odvolání sdělila následující. Dle jejího názoru je napadený rozsudek ve výrokové části nejasný, tedy nepřezkoumatelný, neboť neobsahuje konkrétní úkony, kterých se měla obžalovaná dopustit, což je nezbytné k tomu, aby bylo možno stanovit alespoň přibližně čas, směnu, den v týdnu či měsíc, kdy se měla dopustit takového jednání, dále neobsahuje konkretizaci osob, kterými měly být takové pokyny ze strany obžalované uděleny. Údajné senzorické upravování potravin je uvedeno pouze příkladmo a opět není zcela jasné, zda obžalovaná měla činit právě tyto úkony. Okresním soudem vymezený skutek, kterým byla obžalovaná uznána vinnou, je konstruován toliko jako prostý souhrn všech negativních informací, které se objevily v průběhu trestního řízení a takové závěry nemají oporu v provedených důkazech. Dle názoru obžalované v trestním řízení nebyly provedeny (a ani být provedeny nemohly) žádné důkazy, které by prokázaly přítomnost zdravotně závadných potravin v prodejně. Ani odborný orgán SZPI nenalezl při provedení kontroly v době údajně nejhoršího nakládání s potravinami takové potraviny, o kterých se zmiňoval soud okresní. Mimo jiné závěr ustanoveného znalce v této věci je ryze spekulativní. Okresní soud výpovědi svědkyň, které svědčily v neprospěch obžalované, převzal bez jejich kritického hodnocení. Výpovědi těchto svědkyň (prodavaček), mají zřejmé rozpory (přípravné řízení versus hlavní líčení), existují též rozpory mezi jednotlivými svědkyněmi. Tyto rozpory jsou obžalovanou hodnoceny jako takové, že výpovědi pozdější jsou přesnější a konkrétnější a rozsáhlejší než-li ty, které byly provedeny v přípravném řízení. Dále je faktem, že vyslechnuté svědkyně se společně neshodují ani v jediné konkrétní události. Okresní soud dále vůbec nevzal v potaz důkaz o tom, jak často obžalovaná dojížděla do předmětné prodejny a jaké bylo její postavení v této prodejně včetně pravomocí. Soud ji pak neurčitě označil jako regionální manažerku, aniž by uvedl, že v jiném

obvodu, než se nacházela předmětná prodejna. Okresní soud sám mimo jiné negativně hodnotil kvalitu dokazování v této věci, přesto však rozhodl za takové situace v neprospěch obžalované a odsoudil ji. Na závěr obžalovaná uvedla, že trest který byl uložen, považuje za nepřiměřeně přísný, a to za situace, kdy jí byl uložen trest zákazu činnosti v délce, která se rovná délce probíhajícího trestního řízení, kvůli které mimo jiné byla obžalovaná i s vlivem silné medializace této věci silně handicapována na trhu práce a dle rozhodnutí soudu okresního by taková situace měla pokračovat i nadále. Obžalovaná tedy navrhla, nechť odvolací soud napadený rozsudek zruší a obžalovanou obžaloby zproští.

Podle § 254 odst. 1 tr. řádu nezamítne-li nebo neodmítne-li odvolací soud odvolání podle § 253 tr. řádu, přezkoumá zákonnost a odůvodněnost jen těch oddělitelných výroků rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání, i správnost postupu řízení, které jim předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad. Podle § 254 odst. 2 tr. řádu přihlíží odvolací soud k vadám, které nejsou odvoláním vytýkány, jen pokud mají vliv na správnost výroků, proti nimž bylo podáno odvolání. Mají-li však vytýkané vady svůj původ v jiném výroku než v tom, proti němuž bylo podáno odvolání, přezkoumá odvolací soud i správnost takového výroku, na který v odvolání napadený výrok navazuje, jestliže oprávněná osoba proti němu mohla podat odvolání. Podle § 254 odst. 3 tr. řádu přezkoumá odvolací soud v návaznosti na vytýkané vady vždy i výrok o trestu, jakož i další výroky, které mají ve výroku o vině svůj podklad, bez ohledu na to, zda bylo i proti těmto výrokům podáno odvolání, je-li oprávněnou osobou napaden výrok o vině.

Podle § 263 odst. 7 tr. řádu může odvolací soud z hlediska změny nebo doplnění skutkových zjištění přihlížet jen k důkazům, které byly provedeny ve veřejném zasedání před odvolacím soudem; tyto důkazy hodnotí v návaznosti na důkazy provedené soudem prvního stupně v hlavním líčení. Odvolací soud je vázán hodnocením těchto důkazů soudem prvního stupně, s výjimkou těch důkazů, které sám ve veřejném zasedání znovu provedl.

Ve smyslu shora citovaných zákonných ustanovení krajský soud přezkoumal zákonnost a odůvodněnost výroků napadeného rozsudku, rovněž přezkoumal správnost řízení, které tomuto rozsudku předcházelo s přihlédnutím k námitkám vytýkaným v podaných odvoláních, zjišťoval, zda nalézací soud na základě provedených důkazů hodnocených v souladu s požadavky § 2 odst. 6 tr. řádu řádně a úplně zjistil skutkový stav věci, zabýval se věrohodností důkazů v návaznosti na případné námitky a argumenty obhajoby, nepřehlédl rozpory a se všemi těmito okolnostmi se vypořádal v odůvodnění napadeného rozsudku, které musí obsahovat náležitosti požadované ustanovením § 125 tr. řádu, tedy, zda obsahuje dostatečně přesvědčivé úvahy, jimiž se řídil právě při hodnocení důkazů, z nichž zjišťoval skutečnosti významné pro samotný skutek a též trestní odpovědnost konkrétní osoby. Krajský soud dospěl k následujícím zjištěním a závěrům:

Odvolací soud se velmi pečlivě seznámil s obsáhlým spisovým materiálem, stejně tak s odvoláními obžalovaných. Obsah těchto odvolání shledal jako logický, opodstatněný, s nímž je na místě se v rozsahu níže rozvedeném ztotožnit. Odvolání obžalovaných byla postavena na úvahách, kterými byl zpochybněn zákonný postup soudu okresního. Obecně lze shrnout, že odvolání všech obžalovaných byla podána jak do výroku o vině, tak do výroku o uložených trestech. Jednak ve svých podstatách napadala procesní pochybení soudu okresního, resp. procesní pochybení, jimiž bylo zatíženo trestní řízení, spočívající zejména v nerespektování jedné ze základních zásad trestního řízení, a to zásady obžalovací, jednak napadala skutkové závěry a z nich vyvozené právní závěry provedené soudem okresním. Jak již konstatováno, krajský soud se s argumenty obhajoby ztotožnil.

Pokud jde o procesně právní aspekty naznačené obžalovanými, krajský soud shledal, že řízení, které napadenému rozsudku předcházelo, je zatíženo závažným procesním pochybením, jímž byla porušena ustanovení mající zabezpečit zejména povinnost soudu nalézacího úplně a řádně zjistit skutkový stav věci a mající zabezpečit práva obžalovaných na obhajobu. Ve shodě s obžalovanými má krajský soud za to, že byla porušena zásada obžalovací ovládající trestní řízení. Z dikce ustanovení § 176 odst. 2 tr.ř. jednoznačně vyplývá, že obžaloba může být podána toliko pro skutek, pro který bylo zahájeno trestní stíhání. Na to navazující ustanovení § 177 písm. c) tr.ř. jednoznačně vymezuje náležitosti podané obžaloby, když v žalobním návrhu musí být přesně označen skutek, pro který je obviněný stíhán, s uvedením místa, času a způsobu jeho spáchání, popřípadě s uvedením jiných skutečností, pokud je jich třeba k tomu, aby skutek nemohl být zaměněn s jiným, a aby bylo odůvodněno použití určité trestní sazby; dále musí být uvedeno, jaký trestný čin obžaloba v tomto skutku spatřuje a to jeho zákonným pojmenováním s uvedením příslušných ustanovení zákonů a všech zákonných znaků včetně těch, které odůvodňují určitou trestní sazbu. Právě tento žalobní návrh je nejdůležitější částí obžaloby, což vyplývá zejména ze skutečnosti, že okresní soud může rozhodnout toliko o skutku, který je v tomto žalobním návrhu uveden. Ve skutkové větě je zapotřebí skutek popsat tak, aby nemohl být zaměněn s jiným, když se nevylučuje popis stručný, avšak výstižný. Krom místního a časového určení skutku, které je třeba formulovat co nejpřesněji, je zapotřebí věnovat patřičnou důležitost zejména popisu způsobu spáchání takového skutku a dalším rozhodným skutečnostem.

V návaznosti na tento výklad obecné povahy si krajský soud dovolí učinit krátký exkurs týkající se posouzení obsahových náležitostí rozhodnutí policejního orgánu, respektive dozorcího státního zástupce. Pokud jde o usnesení o zahájení trestního stíhání obžalovaných, resp. o usnesení o rozšíření trestního stíhání obžalovaných ze dne 4.10.2005, resp. ze dne 6.1.2007 v případě obžalované T. U. [redacted], ze dne 31.10.2005, resp. ze dne 6.2.2007 v případě obžalovaného R. R. [redacted] a ze dne 26.10.2005, resp. ze dne 6.1.2007 v případě obžalované I. L. [redacted], pak krajský soud shledal, že po obsahové stránce tato rozhodnutí policejního orgánu obstojí, neboť obsahují náležitosti vymezené nejen v § 134 odst. 1 tr.ř. (náležitosti usnesení), především pak v § 160 odst. 1 tr.ř. Stejně zjištění učinil krajský soud již ve svém předchozím rozhodnutí (usnesení ze dne 20.10.2006, č.j. 23 To 499/2006-441, na č.l. 441 a 480, jímž byla věc vrácena státnímu zástupci k došetření). Shodný závěr však nelze učinit ohledně podané obžaloby, resp. vymezení žalovaného skutku, jakož i popisu skutku, který byl převzat do výrokové části napadeného rozsudku. Nelze než shrnout, že popis skutku obsažený v podané obžalobě, jakož i v napadeném rozsudku, je neurčitý, vágní, bez bližšího vymezení konání, kterého se měli obžalovaní dopustit s tím, že obžaloba, potažmo napadený rozsudek obsahuje toliko souhrn chorob přicházejících do úvahy v případě konzumace takových potravin a z toho vyvozený závěr o poškození zdraví konzumentů. Opětovně krajský soud připomíná závěry, ke kterým dospěl při prvním přezkoumávání této trestní věci, když na svých závěrech nehodlá nic měnit, a proto je opakovaně zmiňuje i na tomto místě. Na č.l. 14 citovaného rozhodnutí krajský soud zdůrazňuje nejen principy a základní zásady trestního procesu, avšak též postavení obviněného, resp. obžalovaného, kterému je v demokratické společnosti zaručeno, že bude stíhán pouze pro takový čin, který je v zákoně výslovně označen jako trestný, že důvodem zahájení trestního stíhání bude pouze spáchání takového skutku, který naplňuje zákonné znaky trestného činu, dále že obviněnému bude sděleno obvinění způsobem, z něhož bude patrné, v jakých konkrétních skutečnostech je spatřováno naplnění všech znaků trestného činu. Na tyto záruky navazují práva obžalovaného, přičemž do popředí vystupuje zejména právo obhajovat se proti takovému obvinění, ze kterého musí jednoznačně plynout, jaké

konkrétní skutečnosti naplňují znaky daného trestného činu, který je mu kladen za vinu. Krajský soud velmi pregnantně vyjádřil, jak má být po obsahové stránce skutek, který je kladen obžalovaným za vinu, vymezen, aby odpovídal zásadám a principům spravedlivého procesu. Za takového stavu, který byl popsán shora, pak podaná obžaloba ze dne 18.2.2008, sp.zn. ZT 1295/2005, jakož i popis skutku ve výrokové části napadeného rozsudku, v žádném případě nemůže obstát. Popis skutku v podané obžalobě nekoresponduje s popisem skutku tak, jak byl uveden v usnesení o zahájení trestního stíhání obžalovaných. Krajský soud si je samozřejmě vědom toho, že žalobní návrh v této (v pořadí druhé) obžalobě odpovídá důkazům shromážděným v přípravném řízení. V důsledku toho byla činnost soudu okresního velmi ztížena, neboť ten je kromě jiného vázán ustanovením § 220 odst. 1 tr.ř., podle kterého může rozhodnout toliko o skutku, který je uveden v žalobním návrhu. Nelze než souhlasit s obhajobou, že právo na obhajobu obžalovaných bylo velmi ztíženo, resp. bylo anulováno, neboť obžalovaní nebyli schopni účinně se bránit, vysvětlit případné rozpory, argumentovat tvrzeními proti výpovědím jednotlivých svědkyň či listinným důkazům, neboť popis skutku byl v podané obžalobě, resp. ve výrokové části napadeného rozsudku natolik neurčitý, že nepostihoval žádnou z konkrétních situací, ke které by obžalovaní právo na obhajobu mohli uplatnit. Nutno podotknout, že krajský soud velmi obsáhle v předchozím rozhodnutí vyložil procesně právní i hmotně právní nedostatky této trestní věci, když zcela jednoznačně vyjevil, jakým směrem má být trestní řízení v rámci přípravného řízení vedeno, jaké důkazy je zapotřebí obstarat tak, aby v případě podání nové obžaloby tato obstála. Nutno konstatovat, že ačkoli by bylo možno předpokládat, že policejní orgán, resp. dozorující státní zástupce doplní dokazování, resp. obstará důkazy tak, jak krajský soud naznačil, ze spisového materiálu je patrné, že policejní orgán toliko vyslechl osoby dříve vytěžené podle § 158 odst. 5 tr.ř. v pozici svědků, a vyžádal znalecký posudek z oboru zdravotnictví, hygiena výživy a předmětů běžného užívání od soudního znalce MVDr. Ing. Karla Haise, CSc., aniž by plně respektovat pokyny, které mu byly krajským soudem uloženy.

S otázkou procesně právních pochybení, která krajský soud rozebral výše, úzce souvisí též hodnocení skutkových zjištění a z nich vyvozených závěrů, které učinil soud okresní. Nálezací soud provedl rozsáhlé dokazování spočívající jednak ve výslechu obžalovaných, kteří kategoricky trestnou činnost popřeli, jednak ve výslechu svědků, jimiž byly především prodavačky z úseku Lamado bývalé společnosti Julius Meinl, dále vyslechl pracovníky Státní zemědělské a potravinářské inspekce, Inspektorátu v Táboře, a provedl celou řadu listinných důkazů zastoupených zejména výsledky kontroly provedené SZPI dne 8.9.2005 v provozovně bývalé společnosti Julius Meinl a.s. na Lannově tř. 22 v Českých Budějovicích, jakož i jednotlivými správními rozhodnutími Státní zemědělské a potravinářské inspekce, Inspektorátu v Táboře, Státní zemědělské a potravinářské inspekce, Ústředního inspektorátu v Brně a na ně navazujícími soudními rozhodnutími. V odůvodnění napadeného rozsudku se okresní soud blíže zabývá zejména výpověďmi obžalovaných a výpověďmi svědkyň – prodavaček zmíněného úseku provozovny. Na straně 8, 9 a 10 napadeného rozsudku rozebírá skutkové závěry, které opírá o výpovědi jednotlivých svědkyň a hodnotí je, vyjma výpovědi svědkyně M. M. jako zcela věrohodné, které jednoznačně usvědčují obžalované ze skutku, který jim byl kladen obžalobou za vinu. Jako důkazy podpůrné, korespondující s výpověďmi jednotlivých svědkyň, okresní soud označil důkazy listinné zastoupené zejména podklady z kontroly provedené SZPI ze dne 8.9.2005. Z obsahu jednotlivých odvolání naprosto zřejmě vyplývá, že obžalovaní se s hodnocením důkazů tak, jak provedl soud okresní, vůbec neztotožnili, poukázali zejména na důkazy listinné, kdy výsledky kontroly provedené SZPI nelze hodnotit v jejich neprospěch, ale naopak v jejich prospěch, což však soud okresní neučinil. Dále poukázali na to, že se soud okresní blíže

nezabýval rozpory ve výpovědích jednotlivých svědků tak, jak tyto vypověděly v přípravném řízení a v řízení před soudem.

Nutno konstatovat, že krajský soud je hodnocením důkazů provedeným soudem okresním zcela vázán, neboť právo hodnotit provedené důkazy náleží toliko soudu nalézacímu, když z hlediska změny nebo doplnění skutkových zjištění může odvolací soud přihlížet toliko k těm důkazům, které byly provedeny ve veřejném zasedání před odvolacím soudem a takové důkazy hodnotit v návaznosti na důkazy provedené právě soudem nalézacím v hlavním líčení (§ 263 odst. 7 tr.ř.). Krajský soud doplnil dokazování o důkazy, které navrhl obžalovaný R. R. a obžalovaná I. L., jednalo se o listinné důkazy, výpisy z knihy jízd obou obžalovaných za předmetné období. V případě obžalované I. L. bylo zjištěno, že tato obžalovaná neuskutečnila v období od 1.7.2005 do 5.8.2005 žádnou jízdu služebním vozidlem, jejímž účelem by byla návštěva provozovny bývalé společnosti Julius Meinl a.s. v Lannově tř. č. 22 v Českých Budějovicích. V případě obžalovaného R. R. bylo z výpisu z knihy jízd za období od 1.1.2005 do 31.12.2006 zjištěno, že jmenovaný navštívil předmetnou provozovnu v Lannově tř. č. 22 v Českých Budějovicích v následujících dnech: 4.2.2005, 17.2.2005, 23.2.2005, 3.3.2005, 4.3.2005, 9.3.2005, 18.3.2005, 23.3.2005, 24.3.2005, 30.3.2005, 31.3.2005, 1.4.2005, 5.4.2005, 13.4.2005, 14.4.2005, 21.4.2005, 26.4.2005, 27.4.2005, 29.4.2005, 30.4.2005, 2.5.2005, 5.5.2005, 11.5.2005, 17.5.2005, 20.5.2005, 31.5.2005, 7.6.2005, 14.6.2005, 23.6.2005, 24.6.2005, 30.6.2005, 7.7.2005, 19.7.2005, 26.7.2005, 29.7.2005, 2.8.2005. Dále k návrhu obžalované T. U. krajský soud provedl důkaz rozsudkem Vrchního soudu v Praze ze dne 10.2.2009, č.j. 1 Co 197/2008-120, který nabyl právní moci dne 11.3.2009. Tímto rozsudkem bylo prokázáno, že k odvolání žalobce Omega Retail a.s. se sídlem v Praze 8, byl rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 15.2.2008, č.j. 37 C 114/2007-91, změněn tak, že žalovaný CET 21 spol. s r.o. se sídlem v Praze je povinen uveřejnit v hlavní zpravodajské relaci TV Nova v televizních novinách vysílaných v 19.30 hodin do tří dnů od právní moci rozsudku odpověď tohoto znění: „Dne 3.6.2007 jsme odvysílali reportáž, která se týkala trestního řízení vedeného proti třem pracovníkům řetězce Julius Meinl. V reportáži bylo konstatováno, že státní zemědělská a potravinářská inspekce zjistila v září 2005, že se v předmetné prodejně prodávají zkažené sýry a plesnivé salámy. Tato informace není pravdivá. Státní zemědělská a potravinářská inspekce uvedené skutečnosti nezjistila, což vyplývá z protokolu o kontrole provedené na předmetné prodejně“, jinak byl napadený rozsudek potvrzen.

Závěr o tom, že listinné důkazy pocházející z kontroly ze dne 8.9.2005 svědčí spíše ve prospěch obžalovaných, jak tvrdila obhajoba, nikoliv v jejich neprospěch, jak uzavřel soud okresní, má svůj podklad právě v doplněném dokazování, máje na mysli citovaný rozsudek Vrchního soudu v Praze. Krajský soud toliko připomíná listinné důkazy založené na č.l. 169-186, když se jedná o protokoly o zkouškách vzorků potravin odebraných při kontrole SZPI Tábor dne 8.9.2005. Jak již konstatuje soud okresní na č.l. 9-10 napadeného rozsudku krom jednoho vzorku, jimiž byly vídeňské párky v množství 1,934 kg s prošlým datem použitelnosti dne 7.9.2005, byly ostatní vzorky shledány jako vyhovující mikrobiologickým požadavkům uvedeným ve vyhlášce č. 132/2004 Sb. v platném znění, když předložené vzorky neodpovídaly mikrobiologickým požadavkům uvedeným v citované vyhlášce, a to ve znaku celkového počtu mikroorganismů v přípustné hodnotě podle přílohy č. 2, bodu 1.4.1. Na toto zjištění navazovala rozhodnutí vydaná v rámci správního řízení včetně rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 11.9.2007, č.j. 31 Ca 72/2006-45, které nabylo právní moci dne 14.9.2007, a kterým bylo rozhodnutí Ústředního inspektorátu Státní zemědělské a potravinářské inspekce v Brně ze dne 6.3.2006 zrušeno a věc vrácena k dalšímu řízení. Z obsahu těchto rozhodnutí pak jednoznačně vyplývá, že při provedené kontrole dne 8.9.2005

byla shledána pochybení spočívající v tom, že dne 8.9.2005 v provozovně Julius Meinl a.s. v Českých Budějovicích, Lannova č. 22, byly do oběhu uváděny potraviny klamavě označené, dále byly uváděny do oběhu potraviny s prošlým datem použitelnosti (vídeňské párky se sýrem s vyznačeným datem použitelnosti do 7.9.2005 o hmotnosti 1,934 kg, o kterých byla zmínka shora), nebyly uchovávány potraviny při teplotě deklarované výrobcem, do oběhu byly uváděny potraviny s prošlým datem minimální trvanlivosti, za což byla uložena pokuta ve výši 190.000,- Kč. Z odůvodnění rozsudku Krajského soudu v Brně výše citovaného vyplývá, že správní orgán při svém rozhodnutí pochybil zejména při rozhodování o výši ukládané pokuty, neboť úvahy o uložení konkrétní výše pokuty byly shledány natolik kušé, že zakládaly nepřekoumatelnost napadeného rozhodnutí pro nedostatek uvedených důvodů. Tyto listinné důkazy pak považuje krajský soud za stěžejní při úvahách, zda skutek, ze kterého jsou obžalovaní obviňováni, je trestným činem či nikoli. Nutno konstatovat, že okresní soud se blíže v odůvodnění napadeného rozsudku těmito listinnými důkazy nezabývá, velký prostor věnoval rozboru právních předpisů vztahujících se k úpravě práva potravinářského a spadající do této trestní věci. Na straně 11 napadeného rozsudku okresní soud uzavírá, že ačkoli při provedené kontrole dne 8.9.2005 SZPI zajistila potraviny, u kterých následným mikrobiologickým rozbořem nebyly zjištěny nejvyšší mezní hodnoty počtu mikroorganismů stanovené v tabulce č. 1 přílohy č. 1 k vyhlášce č. 132/2004 Sb., o mikrobiologických požadavcích na potraviny, způsobu jejich kontroly a hodnocení, když takové potraviny jsou hodnoceny jako zdravotně závadné, avšak jedná se o potraviny neodpovídající mikrobiologickým požadavkům na jakost, tj. že mají sníženou užitnou hodnotu, omezenou trvanlivost, nebo jsou nevhodné k původnímu použití jako potraviny. Okresní soud dále s použitím těchto právních předpisů, jakož i výpovědi MVDr. E. C. uvádí, že překročení celkového počtu mikroorganismů bez prokázání dalších patogenů nelze vést k závěru o zdravotní závadnosti potraviny. U zajištěných a zkoumaných vzorků však nebyla posouzena senzorika, nebyly popsány smyslové vady, které by jasně ukazovaly na zdravotní závadnost, avšak okresní soud uzavírá, že tyto smyslové vjemy jednoznačně popsaly svědkyně, které byly k věci vyslechnuty (jedná se především o prodavačky z úseku Lamado). Tyto závěry však krajský soud shledává jako obecné a velmi nepřesné. Nutno konstatovat, že při provedené kontrole dne 8.9.2005 byl odebrán určitý počet vzorků, který byl z mikrobiologického hlediska zkoumán. Výsledky tohoto zkoumání byly podrobeny srovnání s příslušnými právními předpisy z oblasti práva potravinového. V důsledku takového šetření bylo zahájeno správní řízení, jak výše popsáno. Nutno konstatovat však, že *výsledky provedené kontroly neprokázaly, že vzorky potravin, které byly odebrány, byly zdravotně závadné*, a pokud absence senzoriky u odebraných vzorků, která by mohla jednoznačně prokázat zdravotní závadnost potravin, byla okresním soudem nahrazena výpověďmi svědkyň, pak se s takovými úvahami soudu okresního nelze ztotožnit, neboť z výpovědí jednotlivých svědkyň jednoznačně vyplynulo, že tyto toliko obecně popsaly postupy, které byly praktikovány na úseku Lamado v předmětné provozovně, aniž by se svědkyně vyjadřovaly k popisu potravin, jejichž vzorky byly dne 8.9.2005 SZPI odebrány, a mohly tak potvrdit smyslově vnímané vady těchto konkrétních potravin. V tomto kontextu závěr soudu okresního nelze přijmout.

Shodně jako obhajoba hodnotí krajský soud závěry znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví hygieny a specializace hygieny výživy a předmětu běžného užívání a z oboru potravinářství, odvětví potravinářské, odvětví různá, specializace hygiena výživy a předmětů běžného užívání, technologie potravin, surovin potravinářské výroby a výroby jídel, jako naprosto obecné, neboť znalec opětovně vycházel toliko z vyjádření jednotlivých svědkyň, aniž by měl k dispozici přesné popisy potravin, jejich stav, bližší informace k jejich identifikaci, stejně tak jakýkoliv vzorek potravin, o kterých se jmenované svědkyně

zmiňovaly. Mimo to se znalec dopustil závažného pochybení, pokud ve svých závěrech zmínil jako možné onemocnění po požití předmětných potravin onemocnění virovou hepatitidou typu „A“ (o tomto pochybení, jakož i shodné hodnocení tohoto důkazu, provedl soud okresní na straně 11 napadeného rozsudku).

Důkazy, které měl okresní soud k dispozici, a které také hodnotil, lze rozdělit do dvou skupin, jednak jsou to výpovědi jednotlivých svědkyň – prodavaček úseku Lamado v předmětné provozovně, které, jak vícekrát konstatováno výše, vypovídaly velmi obecně ke způsobu nakládání s potravinami, kterých se měly účastnit nejen ony na příkaz svých nadřízených (I. L. a T. U.), tak i samotné jmenované obžalované. Druhou skupinu důkazů představují důkazy listinné, o kterých bylo podrobně pojednáno výše, a ze kterých nelze učinit jiný závěr než ten, že *vzorky potravin, které byly zkoumány, nebyly vyhodnoceny jako zdravotně závadné, resp. nebezpečné lidskému zdraví, byly vyhodnoceny jako potraviny nejakostní se sníženou užitnou hodnotou, přičemž příslušný správní orgán zahájil se zaměstnavatelem obžalovaných správní řízení.*

Krajský soud také zvažoval, zda v rámci změny, resp. doplnění skutkových zjištění opětovně vyslechně svědkyně, jejichž výpovědi okresní soud shledává jako stěžejní při rozhodování o vině obžalovaných, neboť výpovědi těchto svědkyň z hlavního líčení postrádají dle názoru krajského soudu vypovídací hodnotu týkající se předmětných skutků tak, aby skutková zjištění mohla být považována za úplná a správná. Nakonec odvolací soud od dokazování ustoupil, neboť vzhledem k dalším ve věci provedeným důkazům má za to, že ani opakováním těchto důkazů by v závěrech o zjištěném skutkovém stavu nedošlo ke změnám, zejména s ohledem na právní kvalifikaci z takových skutkových zjištění vyvozenou.

Pakliže krajský soud přezkoumával řízení předcházející napadenému rozsudku, jakož i samotný rozsudek, zabýval se pečlivě též okolnostmi, ze kterých okresní soud vyvozuje trestní odpovědnost jednotlivých obžalovaných. Pokud jde o obžalovaného R. R., krajský soud se bezezbytku ztotožnil s obhajobou tohoto obžalovaného. Z odůvodnění napadeného rozsudku nevyplývá, jaká skutková zjištění vedly okresní soud k závěru, že se obžalovaný dopustil skutku, který mu byl kladen za vinu. Po pečlivém přezkoumání výpovědí jednotlivých svědkyň (zejména těch, které jsou uváděny v usnesení o zahájení trestního stíhání jmenovaného – L. Ch. a M. M.) bylo zjištěno, že z nich nevyplývaly žádné skutečnosti, které by opravňovaly učinit jednoznačný závěr o tom, že se obžalovaný dopustil jednání způsobem popsáním ve výrokové části napadeného rozsudku, neboť ani jedna ze jmenovaných svědkyň, avšak ani žádná z dalších vyslechnutých svědkyň neuvedly, že to byl právě obžalovaný, který měl nařizovat, aby byly prodávány potraviny s prošlým datem použitelnosti, potraviny, které zapáchaly, byly oslízlé či zaplísňené, a to zejména sýry a různé druhy uzenin, které po omytí v octovém roztoku či okrájení měly být vráceny do prodeje, když dokonce výpověď M. M. byla okresním soudem shledána jako nevěrohodná. Pokud jde o výpověď svědkyně L. Ch. které měly být ze strany obžalovaného dávány pokyny k nakládání s potravinami tak, jak již popsáno, pak sice okresní soud na straně 4 napadeného rozsudku u výpovědi této svědkyně shrnuje, že „pokyny k omývání dostala svědkyně i od obžalovaného R. R. a obžalované I. L.“, avšak krajský soud z protokolu o hlavním líčení ze dne 23.4.2008 zjistil poněkud odlišné skutečnosti, kdy svědkyně uvedla „říkali mi to většinou (maje na mysli pokyny k nakládání s potravinami) T. U. když přijela L. Ch. nebo R. R. tak mi to řekli oni. Oni mi také dávali pokyny, jak s prošlými potravinami nakládat, co se týče pana R. R. tak už si nepamatuji, jaké mi dával pokyny a kolikrát to bylo“. Z takového neurčitého vyjádření nelze v žádném případě činit závěr o tom, že to byl obžalovaný, který v úmyslu minimalizovat

finanční ztráty vznikající odpisy neprodejného zboží, nařizoval mimo jiné této svědkyni nakládat s potravinami způsobem popsáným ve výrokové části napadeného rozsudku. Vzhledem k tomu, že okresní soud po provedeném dokazování k osobě obžalovaného neučinil žádné skutkové závěry, jednáním, kterého se měl obžalovaný dopustit, se v odůvodnění napadeného rozsudku blíže nezabývá, nespecifikuje, jaké pokyny, komu, a jakých potravin se měly týkat, pak nezbyvá, než na základě absence skutkových zjištění týkajících se tohoto obžalovaného postupovat v souladu s § 226 písm. a) tr.ř. a obžalovaného zprostit obžaloby podané státní zástupkyní Okresního státního zastupitelství v Českých Budějovicích dne 18.2.2008, ZT 1295/2005, neboť v řízení před soudem okresním nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž byl obžalovaný stíhán.

Pokud jde o obžalované T. U. a I. L., při respektování závěru o skutkových zjištěních učiněných soudem okresním lze uzavřít, že obžalované postupovaly při nakládání s potravinami způsobem popsáným ve výrokové části napadeného rozsudku, jakož i přikazovaly prodávacím nakládat s potravinami tímto způsobem. Dle názoru soudu krajského však otázkou dnes již nezodpověditelnou zůstává, zda potraviny, o kterých v obecné rovině svědkyně hovořily, lze subsumovat pod skutkovou podstatu § 193 či § 194 tr.zák., tedy zda se jednalo o potraviny, jejichž použití je, resp. bylo nebezpečné lidskému zdraví. Okresní soud učinil závěr svědčící v neprospěch těchto obžalovaných, naopak obžalované se závěrem soudu nalézacího polemizovaly a krajskému soudu nabídly trestně právní rozbor, se kterým se odvolací soud zcela ztotožnil. Předně je zapotřebí konstatovat, že výpovědi svědkyň, hodnocené jako věrohodné, stojí izolovaně, neboť závěry provedené kontroly ze dne 8.9.2005, neprokázaly přítomnost potravin nebezpečných lidskému zdraví, resp. potravin zdravotně závadných (sice byly zjištěny nedostatky (výše popsané), avšak ty byly, resp. jsou předmětem správního řízení vedeného s pr. nástupcem Julius Meinl a.s., Omega Retail a.s.). Nelze přehlédnout, že nejen při provedené kontrole SZPI Tábor, avšak ani v rámci trestního řízení policejním orgánem nebyly zajištěny žádné vzorky potravin, které by podporovaly tvrzení slyšených svědkyň.

Okresní soud měl hodnotit, resp. krajský soud hodnotil, zda prokázané jednání těchto obžalovaných naplnilo zákonné znaky skutkové podstaty žalovaného trestného činu, popř. skutkovou podstatu do úvahy přicházejícího jiného trestného činu. Krajský soud si dovoluje učinit krátký výklad pojmu trestný čin. Podle § 3 odst. 1 tr.zák. je trestným činem čin pro společnost nebezpečný, jehož znaky jsou uvedeny v tomto zákoně. Skutek lze tedy kvalifikovat jako trestný čin, pokud jsou naplněny jednak tzv. formální znaky (subjekt, subjektivní stránka, objekt, objektivní stránka včetně příčinného vztahu mezi jednáním a následkem), jednak materiální znak představující nebezpečnost činu pro společnost. Krajský soud má za to, že provedeným dokazováním vedeným před soudem okresním nebylo prokázáno naplnění objektivní stránky předmětného trestného činu. Jest na místě ztotožnit se se závěrem soudu okresního, že obžalované měly konat způsobem popsáným ve výrokové části rozsudku pod bodem 1 a 3, tedy jednak opakovaně nařizovat prodávacím úseku lahůdky, maso, dopek, aby potraviny s prošlým datem použitelnosti a potraviny, které již zapáchaly, byly oslzlé nebo zaplísňené, po okrájení či po namočení v octovém roztoku vrátily zpět do prodeje, jednak samy senzoricky upravit omytím v octovém roztoku či okrájením oschlých či plesnivých částí tyto potraviny (avšak za současného respektování závěru o neurčitěm a obecně vymezeném skutku, který z procesně právního hlediska obstát nemůže). Objektivní stránka je však krom samotného jednání (v tomto případě konání) naplněna především tehdy, pokud byl způsoben, popř. hrozil následek. V žalovaném případě lze za následek považovat skutečnost, že se do prodeje měly vrátit potraviny nebezpečné lidskému zdraví, jejichž požití by mohlo vést k poškození zdraví jejich konzumentů, a to z důvodu

možného onemocnění bacilární dyzentérií, botulismem, bakteriální enterotoxikózou, průjmovými onemocněními, salmonelózou či mykotoxikózou. Posledním znakem objektivní stránky skutkové podstaty trestného činu je příčinný vztah mezi jednáním a porušením (ohrožením) společenských vztahů, které jsou objektem trestného činu, tedy příčinný vztah mezi jednáním a následkem. Tento požadavek příčinného vztahu tedy znamená, že konkrétní osoba může být trestná pouze tehdy, jestliže svým jednáním následek skutečně způsobila, resp. jeho způsobení vyvolala. Těmito znaky, resp. jejich naplněním se okresní soud v odůvodnění napadeného rozsudku nezabýval, resp. se s argumenty obhajoby uplatněnými již v řízení před tímto soudem nevypořádal, máje za to, že znaky skutkové podstaty žalovaného trestného činu byly naplněny bezezbytku. Krajský soud však na rozdíl od soudu okresního shledal, že žádným z důkazů provedeným v řízení před soudem okresním nebylo prokázáno, že potraviny, se kterými bylo nakládáno popsáním způsobem, bylo možno kvalifikovat jako potraviny nebezpečné lidskému zdraví z důvodu onemocnění nemocemi výše popsány, explicitně nebyla žádným z důkazů prokázána ani příčinná souvislost mezi jednáním obžalovaných a právě hrozícím následkem. Z provedeného dokazování, resp. ze závěrů o skutkových zjištěních soudu okresního vyplynulo, že obžalované nakládaly s potravinami, resp. dávaly příkazy k nakládání s potravinami způsobem, který je v rozporu s příslušnými předpisy upravujícími právo potravinové (zákon č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů ve znění pozdějších předpisů, dnes již zrušená vyhláška č. 132/2004 Sb. o mikrobiologických požadavcích na potraviny, způsobu jejich kontroly a hodnocení a další), když při jedné z kontrol dne 8.9.2005 byly některé z potravin, jejichž vzorky byly zajištěny, shledány jako nejakostní, **nikoli však zdravotně závadné, resp. nebezpečné lidskému zdraví**. Úvahy soudu okresního o potravinách nebezpečných lidskému zdraví, které byly uváděny obžalovanými, resp. na základě jejich příkazu svědkyněmi, do prodeje, jsou toliko spekulativní, nemající oporu v provedeném dokazování. Za takové situace krajský soud na rozdíl od soudu okresního má za to, že znaky skutkové podstaty žalovaného, avšak ani jiného do úvahy přicházejícího trestného činu naplněny nebyly, a proto postupoval v souladu s § 226 písm.b) tr.ř. a obžalované podané obžaloby pro skutky popsané ve výrokové části tohoto rozsudku, zprostil, neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.

Krajský soud bezpochyby za této situace též řešil, zda jednání obžalovaných T. [redacted] U. [redacted] a I. [redacted] L. [redacted] naplňuje znaky skutkové podstaty přestupku, avšak ve světle zjištěných skutečností má odvolací soud za to, že ani takový postup není na místě. Jako korespondující k trestnému činu podle § 193 či § 194 tr. zákona se nabízí přestupek na úseku zdravotnictví podle § 29 odst. 1 písm. f) zákona č. 200/90 Sb., o přestupcích, ale ze samé dikce skutkové podstaty tohoto přestupku ve spojení s důkazy dosud obstaranými a předloženými lze s úspěchem pochybovat, zda skutek, kterého se obžalované dopustily, lze pod vymezené zákonné znaky subsumovat. Mimo to, jak konstatováno opakovaně výše, se zaměstnavatelem obžalovaných bylo zahájeno správní řízení, jehož předmětem je projednání nedostatků zjištěných při kontrole SZPI dne 8.9.2005. Pakliže bude v tomto správním řízení pravomocně rozhodnuto o tom, že Julius Meinl a.s., resp. právní nástupce Omega Detail a.s. pochybil při nakládání s potravinami na provozovně v Českých Budějovicích, je věcí dalšího postupu tohoto subjektu, zda vůči těmto obžalovaným uplatní ust. § 250 a násl. zákona č. 262/2006 Sb., zákoníku práce či nikoli.

Jak zevrubně popsáno výše, krajský soud vyslyšel námitky obsažené v odvolání všech obžalovaných, ztotožnil se na rozdíl od soudu okresního s jejich právními rozbory v této trestní věci, a má za to, že napadený rozsudek ve světle vznesených výtek nemůže obstát, proto postupoval podle § 258 odst. 1 písm. d) tr.ř. a napadený rozsudek v celém rozsahu zrušil

a podle § 259 odst. 3 tr.ř. znovu rozhodl tak, že obžalovaného Radka Růžičku podle § 226 písm. a) tr.ř. a obžalované Terezu Urbanovou a Ivu Lomickou podle § 226 písm. b) tr.ř. zprostil obžaloby státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Českých Budějovicích ze dne 18.2.2008, sp.zn. ZT 1295/2005.

Poučení: Proti tomuto rozsudku není další řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat do dvou měsíců od jeho doručení dovolání k Nejvyššímu soudu ČR prostřednictvím soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni (§ 265c, § 265e odst. 1 tr.ř.), a to ve trojím vyhotovení.

Dovolání mohou podat:

- a) nejvyšší státní zástupce na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce a nebo i bez takového návrhu pro nesprávnost kteréhokoliv výroku rozhodnutí, a to ve prospěch i v neprospěch obviněného,
- b) obviněný pro nesprávnost výroku rozhodnutí, který se ho bezprostředně dotýká (§ 265d odst. 1 tr.ř.).

Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce se nepovažuje za dovolání, byť by takto bylo označeno (§ 265d odst. 2 tr.ř.).

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3 tr.ř.) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok a v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se odvolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) – l) tr.ř. nebo § 265b odst. 2 tr.ř., o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda jej podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání, lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání (§ 265f odst. 1, 2 tr.ř.).

V Českých Budějovicích dne 19.5.2009

JUDr. Jan Štícha, v.r.
předseda senátu

Zpracovala:
JUDr. Petra Kubová, v.r.

Za správnost vyhotovení:
Lenka Holá